

Secundus Liber

stitur vñ posset tota via videri. videret q̄des
sil oēs in via erites nō s̄ rōe pcedēt̄ r̄ s̄bseq̄n
t̄s in p̄patōe. l. ad eī^o intuitū s̄ sil oēs videret r̄
quō vn^o aliū pcederet. r̄ q̄z bec vidēt̄ logici ne/
gocij mo^o excedē iō plura de h̄s dicere recuso

Querit *U*tr̄ p̄a sit p̄pō in fine tert^o
posita oē qd̄ ē qn̄ ē necē ē eē
Quōm q̄ sic qz si aliqd̄ ē ipossibile est illud si
mul nō eē. q̄ necē est tūc illud eē. An̄s ē notum
p̄ illud p̄ncipiū ipossibile ē sil eē r̄ n̄ esse. cōtra r̄z
qz ipossibile nō esse eq̄poller huic qd̄ ē necē esse
qz s̄ūt de vno ordie q̄ fecat p̄ purpurea. r̄ p̄ op
positū oē qd̄ n̄ ē qn̄ ē necē ē n̄ esse. p̄z qz si ali
qd̄ nō est ipossibile ē illud sil esse. q̄ necē est non
esse. consequentia tenet in ylliacē.

Notandū *H*ec necessitas nō ē ab
soluta s̄z ex suppositōe
qz nō p̄r simplr̄ absolute dicit q̄ oē qd̄ est necē ē
esse qz nō idē fecat. nā qn̄ d̄z oē ens qn̄ ē eē r̄ ne
cessitate significat necitas ex suppositōe. s̄z quā
do d̄z oē ens est ex necessitate fecat necitas a b̄o
luta. Et qd̄ d̄cm est de esse intelligendū est simi
lit̄ de nō esse. qz aliud ē simplr̄ ex necessitate nō eē
r̄ aliud ē ex necitate nō esse quando non est.

Sta p̄pō fortes ē alb^o forte erite albo
ē r̄tingēs. q̄ male d̄z q̄ sit necessaria qn̄
est alb^o. An̄s p̄bat p̄ oēs logicos dicētes illaz
esse de mat̄ia p̄tingēt̄. **Q**uōd s̄z illa nō sit ne/
cessaria necitate logica est t̄n̄ necessaria necitate
p̄h̄sica. **P**ro q̄ notandū q̄ necim d̄z qd̄ nō est
possibile ali t̄ se h̄re. sic q̄ possibile d̄r̄ dupl̄ ita
r̄ necessariū. vñ possibile vno^o d̄r̄ illud qd̄ h̄z
realē pōntiā ad eē vel vt̄ sit r̄ sic accipit̄ p̄h̄sice.

Alio^o d̄r̄ possibile quod eris nō iplicat̄ d̄dici
onē r̄ sic capis̄ logice. r̄ h̄z 2° ista p̄pō fortes ē
īpo currete ē possibilis s̄z nō p̄o. **S**ilr̄ necessa
riū d̄r̄ dupl̄. vno^o d̄r̄ necessariū p̄h̄sice qd̄ n̄
p̄r̄ ipediti p̄ aliquā pōntiā. alio^o d̄r̄ necim logi
cē ē oppositū iplicat̄ d̄diciōz. s̄z q̄cqd̄ ē necessa
riū logice eē necim p̄h̄sice s̄z nō eē qz p̄tin
gēs p̄ns r̄ p̄teritū ē necessariū p̄h̄sice. r̄ n̄ logice.

Sta dicta p̄pōe seq̄t̄ flm. q̄ ipa ē fia. an̄s
p̄bat sic arguēdo oē qd̄ ē qn̄ ē necē ē esse
fortes ē qn̄ ē. q̄ forte necē ē eē. qd̄ flm ē. **D**i
cēdū q̄ n̄ d̄r̄ d̄cludit̄ s̄z opozteret addere d̄dic
tōz i d̄cludit̄ q̄ fuit addita i maiore r̄ t̄n̄ opoz
teret sic d̄cludi. q̄ necē ē forte eē qn̄ ē r̄ sic p̄z q̄ h̄
arguit̄ a dicto h̄z qd̄ ad d̄ez simplr̄. qz arguit̄
a necitate d̄diciōali ad necitate absolute. l. d̄i
cēdū q̄ h̄ arguit̄ a sensu p̄posito h̄o ad sensu z
diuisum s̄z q̄ p̄ntia non valet. **E**t bec suffi
ciāt̄ circa p̄ libz p̄r̄hermentias Aristotelē

Donia at
est de aliquo af
firmatio scās ali
quid. hoc at ē vl
nomē vl̄ innoia
bile. vñū at oē eē
et de vno hoc est

in affirmatōe: nom̄ at dicit̄ ē et inoia
bile p̄r̄ n̄hō em̄ nom̄ qd̄ non dico s̄z
infinitū nom̄. vñū em̄ qd̄ amō fecat it̄
nitū quē ad modū et n̄c̄ n̄ verbū s̄z it̄
nitū verbū. oīs gerit̄ affirmatio vl̄ ex
noie et vbo l̄ ex infinito noie et verbo

Pro q̄ p̄h̄s i p̄ libz r̄ctm̄iat̄ de enūciatōe
simplr̄ p̄dicat̄ h̄z p̄nt̄ i h̄z 2° r̄ctm̄iat̄ de enūcia
tōe h̄z q̄ d̄iūficat̄ p̄ aliqd̄ sibi additū. r̄ d̄iū
dit̄ iste lib̄ in f̄tractat̄ h̄z q̄ tria p̄nt̄ in enūcia
tōe p̄siderari. p̄rio ip̄e d̄ctōes. l. s̄biectū r̄ p̄dica
tūm. scdo p̄positio h̄z quā ē h̄m l̄ flm̄ i enūcia
tōe. t̄rio oppositio vñū enūciatōis ad aliā. i p̄mo
tractatu on̄dit̄ qd̄ accidit̄ enūciatōis. ex h̄z q̄ ali
qd̄ addit̄ ad d̄ctōes i s̄biectō l̄ p̄dicato positas
i scdo on̄dit̄ qd̄ accidat̄ enūciatōis ex h̄z q̄ aliqd̄
addit̄ ad r̄ctm̄iandū p̄nt̄at̄ vel fallit̄at̄ p̄posit
tōis ibi h̄z h̄o r̄ctm̄iat̄. i t̄rio soluit̄ q̄ndā d̄ubi
tatōz circa oppositōz enūciationū p̄uiciēt̄z ex
eo q̄ addit̄ aliqd̄ simplici enūciatōi vtrū. l. op
positio sumat̄ i enūciatōib^o p̄enes opposita p̄di
cata l̄ p̄enes oppositū mo^o enūciatōi. ibi vidēt̄
at̄ d̄ria eē affirmatō. **P**er̄ tract. h̄z d̄no capl̄z
i p̄o r̄ctm̄iat̄ de enūciatōe. put̄ recipit̄ ad d̄itionē
negatōis infinitat̄ q̄ n̄ tollit̄ vnitatē enūciatōis. in
2° d̄ctm̄iat̄ d̄ enūciatōe. put̄ recipit̄ ad d̄itōz aliē
tollēt̄ vnitatē enūciatōis. ibi at̄ uero v^o de plu
rib^o. p̄mū capl̄z didit̄ i duas p̄tes. i p̄ria r̄ctm̄i
nat̄ de enūciatōib^o de ē 2° adiacēt̄. scdo r̄ctm̄i
nat̄ de illi q̄b^o p̄dicat̄ ē t̄riū adiacēt̄ ibi qn̄ at̄ ē
t̄riū adiacēt̄. **C**irca p̄mo duo fac̄. p̄o p̄ponit̄ rōē
q̄sdā d̄istinguēdi. 2° ponit̄ eaz̄ d̄istinctōz r̄ oē
d̄inē ibi q̄re ē p̄ma. p̄mūz it̄ez in duo qz p̄rio
ponit̄ rōes d̄istinguēdi enūciatōes ex p̄te noim̄.
scdo on̄dit̄ q̄ non pōt̄ esse eadē rō d̄istinguēdi
d̄i ex p̄te verboz ibi p̄terit̄ verbū at̄. **C**irca p̄ri
mū tria fac̄. p̄rio p̄ponit̄ rōes d̄istinguēdi enū
ciatōes. 2° exponit̄ qd̄ d̄ixerat̄ ibi no^o aut̄ ē. t̄r
tio d̄cludit̄ it̄erū ibi oīs q̄ erit̄. **R**elūmit̄ q̄ illud
qd̄ sup̄ d̄cm ē de d̄istinctōe affirmatōis. d̄icēte
quo affirmatio est enūciatio significans ali
quid de aliquo. et verbū p̄p̄rie est nota eo
rum que de altero dicuntur. consequens est q̄ il